

ΜΗΧΑΛΙΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30
 ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἑκαὶ ἡ ἡμερ., λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΥΣΤΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἴδού καὶ μίᾳ ἀληθινῇ ἀδελφότητι τῶν ἀμαξιάδων. Πόσοι νομίζετε ἐκ τῶν τετρακοσίων περίπου εἶνε ὄχι μὲ τὸν Σούτσον; Δύο καὶ μόνοι ἕνας ἰδιαιτέρος ἀμαξηλάτης τοῦ Μελά καὶ ἕνας κουμπάρος τοῦ Καλλιφρονᾶ. Οὐτε οἰκογένεια, οὔτε ἀληθινοὶ ἀδελφοὶ ἦτο ποτε δυνατόν νὰ ἦνε τόσον ὀλίγον διηρημένοι. Καὶ νὰ τοὺς ἀκοῦς πλέον νὰ συζητοῦν τὰ δημοτικὰ. Νὰ βγῆ καὶ τώρα ὁ Σούτσος, ἃς εἶνε καὶ μὲ μίᾳ ψῆφῳ, καὶ τελείως! Ὀλαὶς ἢ ἄλλαις ἐκλογαῖς εἶνε δικάς του. Προχθὲς πῆγαν ἐν σώματι καὶ τὸν εὐχαρίστησαν διότι ἐξετέθη ἐκ νέου ὑποψήφιος, τοῦ ὑπεσχέθησαν δὲ εὐγε νέστατα ὅλας τὰς ψήφους των. Κα:ήνητησεν ἅμα ὁ ἐπιβάτης εἶνε μὲ τὸν Σούτσον, νὰ μὴν ἔχουν, ἂν καὶ ἀμαξηλάται, πολλὰς ἀπαιτήσεις. Τώρα ποῦ μάθατε τὸ μυστικόν, ἐκμεταλλεύσθε τοὺς! Μ' ἕνα φράγκο πάνε κι' ἔλα 'ς τὴν Κολοκυθοῦ!

Φανατικώτεροι ὅμως καὶ τῶν ἀμαξιάδων καὶ τῶν φαναριωτῶν εἶνε αἱ πλύστραι. Τολμήσατε νὰ εἶπτε εἰς καμμίαν ἐξ αὐτῶν ἐναντίον τοῦ Σούτσου. Ἡ σκάφη μὲ ὄλην τὴν μπουγάδα εἶνε ὡς καπέλλο εἰς τὴν κεφαλὴν σας. Ἐνθυμείσθε τί κακὸν ἔκαμαν 'ς τὴν πρώτην ἐκλογὴν ὑπὲρ τοῦ Σούτσου αἱ γυναῖκες; τὸ αὐτὸ καὶ μεγαλειότερον φαίνεται ὅτι θὰ κάμουν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐκλογὴν. Νερὸ σοῦ λέει ὁ ἄλλος. Τί κακὸν ὑπέφεραν αἱ ταλαίπωροι πλύντραι πρὸ τετραετίας. Ἐδαιμονίζοντο διὰ νὰ πλύνουν ἕνα ὑποκάμισο. Τώρα ἔχουν τὰ νερά ἐν ἀφθονίᾳ καὶ κολυμβοῦν αἱ μπουγάδες των. Καὶ ἀκόμα, ποῦ εἶσαι;

Ὁ ἐκ τῆς νήσου τῶν σαρκολεύκων μπουγαρινῶν ζωηρὸς φίλος μας Ἰωάννης Λεονταράκης ἐξετασθεὶς ἀνγκυρεῖσθαι διδάκτωρ τοῦ δικαίου τὴν παρελθούσαν δευτέρα μετὰ μελέτας εὐσυνειδήτους, ἐξαντλήσας καὶ τὸ τελευταῖον νεφύριον ἀτμοῦ τῆς σπουδαστικῆς του δυνάμεως. Ὁ κ. Λεονταράκης εἶνε ἐκ τῶν κοσμημάτων τῆς ζακυνθινῆς νεολαίας, ἀνεψιὸς τοῦ ἐξάλλου ποιητοῦ Μαρτινέγκου, υἱοῦ καὶ αὐτοῦ ποιητῆρος, σεμνὸς τὸν χαρακτήρα καὶ δεξιότατος τὸν νοῦν, ἔχων μέλλον εὐρὺ ἵνα διακριθῆ καὶ τὸ συγγραφικόν αὐτοῦ ἄλαντον καὶ ἑ ἀδαμάντινος αὐτοῦ χαρα-

κτήρ. Συγχαίρομεν αὐτῷ καὶ τῇ σεβαστῇ οἰκογενεῖᾳ του καὶ ὅλοις τοῖς φίλοις.

Κατὰ εὐφραδὴ σύγγουσιν διεδόθη εἰς Πύργον ὅτι μεταβαίνει αὐτόθι ὁ Ἐβραῖος Ρόσχιλδ, ἐνῶ πρόκειται περὶ τοῦ Ἑλληνος Συγγροῦ μεταβαίνοντος νὰ προσκυνήτῃ τὰ Ὀλύμπια, νὰ κάμῃ δὲ καὶ τὸν γύρον τῆς Πελοποννήσου, ἐπιβαίνων τῆς «Πάρου», ἣν ἐνοικίασε δι' ἑαυτὸν ἀντὶ 15,000 νομίζομεν φράγκων. Ἐν Πύργῳ τῷ ἐτοιμάζεται λαμπρὰ ὑποδοχὴ, ἣτις θὰ ἐλαττωθῆ ἂν καταλύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Αὐγερνοῦ διότι τότε ὅλοι οἱ τοῦ Κρεττενίτου δὲν θὰ πᾶν νὰ τὸν ἴδωσιν.

Μὲ τοῦ Τσιγγροῦ μαζὺ συμπίπτει ἡ εἰς Πύργον κάθοδος τοῦ ἐπιφανοῦς πολίτου Δὲ Κάστρου. Ὁ ἀνταποκριτὴς μας γράφει ὅτι ἐνεκα τῆς ἀφίξεώς του ἡ πόλις διατελεῖ ἐν εὐθυμίᾳ. Ἐτοιμάζει παράστασιν τὴν Κυριακὴν, ἀλλὰ, προστίθεται, τὸν φοβεῖται. Οἱ ἐπαρχιωταὶ, λέγει, εἶνε ὀλίγον χωριῶται. Δὲν πιστεύομεν ὅμως νὰ ὑπερβῶσι τὴν πρὸς τὸν Δὲ Κάστρον εὐγενῆ συμπεριφορὰν τῶν πρωτεύουσιν.

Ἐν Ἀγρινίῳ ἐδολοφονήθη κατὰ στυγερόν τρόπον ξένος τις μετροχόμενος ἐκεῖ τὸν μεταπράτην. Μεταβαίνων ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς χωρίον τι μὲ τὸ ἀλογό του φορτωμένον τὰ ἀναγκαζοῦντα πράγματα, πίπτει δολοφονηθεὶς ὑπ' ἀγνώστων, καθ' ἣν στιγμὴν διήρχετο γέφυραν, οἵτινες μετὰ τὸν φόνον, ἀφοῦ πρῶτον ἐσοφύρωσαν τὰ ὀλίγα χρήματα ὅσα εἶχε μαζῆ του, τὸν ἔρριψαν εἰς τὸ ἀποκρυφώτερον μέρος τοῦ ἐκείθεν διαβαίνοντος ρεύματος· τὸ πτώμα δὲν ἀνεκαλύφθη τὴν ἐπιούσαν, διότι ἦτο ἐρητῆ, καὶ δὲν ἐπῆγαν γυναῖκες νὰ πλύνουν, ἀλλὰ μετὰ δύο ἡμέρας, παραμορφωμένον καὶ σσηπὸς, καὶ ἀριστα παρσκευασμένον διὰ τοὺς σκώληκας, οἵτινες πανστρατιᾷ ἐνετρώφωσιν ἐπ' αὐτοῦ. Αἱ ἐνέργειαι τῆς ἐξουσίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀγνοοῦνται ὑπὸ τοῦ πληροφοροῦντος ἡμᾶς ἐξ Ἀγρινίου περὶ τοῦ ἐγκλήματος.

Μᾶς παρακαλοῦσι νὰ ἐρωτήσωμεν τὸν κ. ὑπουργόν τῆς Παιδείας, ἂν ἔλαβε τὴν ὑπ' ἀριθ. 1202 ἢ 1612 ἀναφορὰν τοῦ δημάρχου Ἰου, τὴν πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν ἐπισταλείσαν, καὶ ἂν ἐνήργησεν ἢ μέλλει νὰ ἐνεργήσῃ ἐπ' αὐτῆς κατὰ

Ἡ σκηναὶκὴ διασκευὴ ἀρετὰ φιλόκαλος. Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποσιωπήσωμεν τὴν ἐντύπωσίν μας ἐκ τῆς *Λιαν* ἐπιτυχῆς μεταφράσεως τοῦ κ. Περγάνου, ὡς ἐβάπτισε τὴν μεταγλωττίσιν τοῦ Ἀμλέτου τὸ πρόγραμμα τῆς παραστάσεως, ἐκτελοῦν συγχρόνως ἔργον κήρυκος καὶ κριτικοῦ! Ἡ μεταφράσις αὕτη εἰς ἀνόστου: γρονθοκοπούμενος ἰάμβους ἐκπεπονημένη, ἀκριβῆς ἴσως κατ' οὐσίαν, ἀλλὰ μακαρονικὴ τὴν γλώσσαν, εἶνε ἀρετὴ διὰ τὴν ἀπὸ σκηναῖς παραστάσιν. Φαντασθῆτε τὰς βαρυτάτας ἐκεῖνας περιόδους τοῦ Σαίξπηρ, χορζοῦσας ὅσῳ τὸ δυνατόν διαυγοῦς καὶ ζωντανῆς φράσεως, ἀποσκοτιζομένης δι' ἐρμηνείας, μεστῆς τῶν στρυφνοτέρων γλωσσολογῶν, λέξεων ἀνωμαλῶς καὶ ἀτάκτως τοποθετημένων, κατ' ἀρχαίοντα ζῆλον, φοβερῶν ἀπαρεμφάτων, καὶ ἀτέλευτῶν δοτικῶν! Καὶ νὰ συλλογίζεσθε τὰς ζωντανὰς ἐκεῖνας καὶ ἀληθῶς καλλιπεῖς περιόδους τῆς δημοτικῆς μεταφράσεως τοῦ κ. Βικέλλα!

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Πολὺ δικαίως διόλου ἢ πολὺ ὀλίγα ἐγράφησαν περὶ τῶν δύο μελοδραμάτων, ἅτινα ἀνεβίβασαν κατὰ σειρὰν ἐπὶ τῆς σκηναῖς τῶν Ὀλυμπίων, διότι ἀμφότερα ταῦτα ἐστέφθησαν δι' ἀποτυχίας. Ὁ *Τροβατόρε* μόλις τὴν συνδρομὴν τῶν πρώτων τοῦ θιάσου προσώπων ἀπέτυχε, ἡ δὲ *Τραδιάτα* δὲν ἔσχε καλλιτέρην ἐκδοκίαν. Ὅλοι αἱ φωναὶ δὲν εἶνε δι' ὅλα τὰ μελοδράματα, καὶ εἰς τοῦτο κυρίως δεόν ν' ἀποδώσωμεν τὴν ἀποτυχίαν τοῦ *Τροβατόρε*: ἐνῶ διὰ τὴν *Τραδιάτα* θὲ ἐφηρμόζετο κανὼν ὀλιγώτερον ἐπιεικῆς. Ὅτι, ὅμως συντελεῖ εἰς τὴν ὀδυνηρὰν ἐκτέλεσιν τῆς μουσικῆς ἐν γένει ἐπὶ τοῦ θεάτρου τῶν Ὀλυμπίων δὲν εἶνε τὰ πρωταγωνιστοῦντα πρόσωπα, ἀλλὰ ὁ χορὸς καὶ ἡ ὀρχήστρα ἐν μέρει, ἅτινα πᾶσαν παράστασιν καθιστοῦσιν ὄχι μόνον παράχορον, ἀλλὰ

— Ὀλιθερόν, Ὀλιθερόν! ἀνεστέναζεν ὁ βαρόνος. Συμφώνως πρὸς τὰς ὀδηγίας τοῦ Βλαϊρώ, εἶπε τότε εἰς τοὺς ὑπηρετὰς ὅτι ἐν τῇ δυσχερεῖ θέσει, ἐν ἣ εὐρίσκετο, ἦτο ἠναγκασμένος νὰ τοὺς ἀπολύσῃ.

— Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης εἰσθε ἐλεύθεροι ἐν τούτοις σὰς παρακαλῶ νὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ μείνητε ἐδῶ ἀκόμη ὀλίγον μέχρι οὐ ληφθῆ ἀπόφασις περὶ τῆς δυστυχιοῦς ἡμῶν ἀσθενοῦς. Ὅλοι σταθήκατε ἀγαθοί, πιστοὶ ὑπηρεταί, καὶ ὀρεῖμαι ἐν ὀνόματι τοῦ ἀτυχοῦς ἀδελφοῦ μου, νὰ πράξω σήμερον ὑπὲρ ὑμῶν ὅ,τι ἤθελε πράξει ἐκεῖνος, ἐὰν ἦτο ἐνταῦθα, νὰ σὰς ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν καλὴν σας ὑπηρεσίαν. Ὁ τρέγων μὴν θὰ σὰς πληρωθῆ δικαιοματικῶς, περιπλέον ἐπειδὴ δὲν θέλω νὰ κάμω καμμίαν διαφορὰν μεταξὺ σας θὰ λάβῃ ἕκαστος ἀντὶ ἀποζημιώσεως ὄψεσιν χιλίων φράγκων.

Οἱ ὑπηρεταὶ δὲν ἐξεπλάγησαν διόλου διὰ τὴν ἀποπομπὴν τῶν ἀνέμενον τοῦτο κατανοήσαντες ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐν τῷ οἴκῳ ἐμελλε νὰ καταστῆ ἀνωρελή. Ἀλλ' οἱ τελευταῖοι λόγοι τοῦ πονηροῦ βαρόνου παρήγαγον τὸ ἀποτελεσμα τὸ ὁποῖον ἀνέμενον.

Οἱ ὑπηρεταὶ ὑπεκλίθησαν ἐνώπιόν του, οὐδὲ ὅπως ὀπορεύοντες τὴν εὐχαριστήσιν τῶν, τὸν σεβασμὸν τῶν διὰ τὸν γενναῖον ἄνδρα, ὅστις ἐγνώριζε τὸσον καλὰ ν' ἀνταμείβῃ.

Ὁ βαρόνος ἐνόησεν ὅτι δὲν ἠδύνατο καταλληλοτέραν στιγμὴν νὰ ἐκλέξῃ, ἕνα ρίψῃ τὴν βόμβαν του. Ἀφοῦ περι-

καὶ ὀχληγογικὴν! Ὁ κ. Τσόγας ἠδύνατο νὰ κάμῃ συλλογὴν δευτερευόντων προσώπων πολλῶ ὀλιγωτέρων, ἀλλὰ πολὺ ὀλιγώτερον ὠρομένων. Ἡ πληθὺς ἄλλως ἐπὶ τῆς σκηναῖς ἠδύνατο νὰ συναποτελεσθῆ καὶ διὰ βωδῶν προσώπων ἐν ᾧ τὰ ὀλίγα—ὁ χορὸς—θὰ ἐμελλον ὑποφερτά.

Ἐν τούτοις περὶ τοῦ *Γουαρανῆ* δὲν δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν ὁμοίως: αἱ συχναὶ αὐτοῦ ἐπαναλήψεις προσοικειώσαν τὴν μουσικὴν τοῦ ἰσπανοῦ μελοποιῦ, τὴν κατέστησαν μάλιστα συμπληρῆ εἰς τὸ ἀθηναϊκὸν δημόσιον. Ἀπαντα δὲ τὰ πρόσωπα ἀναμφισβητήτως ψάλλον ἐπιτυχῶς εἰς τὸ μελόδραμα τοῦτο.

Ἡ γθεσινὴ παράστασις ἐχειροκροτήθη ἐπανελημμένως καὶ λίαν δικαίως.

Ὁ βαρύντονος μεθυστικώτατα ἐτραγώδησε τὴν πρόποσιν του, τὴν ὁποῖαν καὶ ἐμπιζάρισαν. Ἡ ὑψίφωνος ἀρέσει ὑπερβολικὰ εἰς τὸ μελόδραμα τοῦτο, ὃ δὲ τένόρος εἶνε ἀληθῶς πολλῆς ἀξίας καλλιτέχνης, ἴσως ὁ κάλλιστος ἐξ ὅσων ποτε ἀντήχησεν ἡ φωνὴ εἰς τὰ Ἀθηναϊκὰ θεάτρα. Τὸν ἴδιον τένόρον ἠκούσαμεν πρὸ διετίας χειροκροτούμενον εἰς τὸ *Κομονιά* τῆς Τερζέτις, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ἐκ τῶν δυσκολωτέρων καὶ ἀπαιτητικωτέρων θεάτρων τῆς Ἰταλίας. Ὁ Μπάσος δὲν εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὴν ὅλην ἐπισυρίαν, ἀλλ' ὡς συμπληρωτικὸν πρόσωπον δὲν εἶνε κακός.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς προχθῆς ἤρξαντο ἐλαφραὶ ψεκᾶδες βροχῆς, αἵτινες ἔτρεψαν τὸν κόσμον εἰς φυχῆν· οἱ φρονιμώτεροι ὁμοῦς ἐπέμενον νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ θεάτρον. Ὅταν δὲ ὁ διευθυντῆς τῆς ὀρχήστρας ἐβεβαίωσεν, ὅτι μὲ τὴν βροχὴν δὲν ἤμποροῦν νὰ παίξουν τὰ βιολιά, ὁ Θ. Κολοκοτρῶνης μὲ τὴν ἰδικὴν του ἀπάθειαν—Ἄς προχωρήσῃ—λέγει, καὶ μὲ δίχως βιολιά!...

Καὶ ἀληθῶς ἐπροχώρησε καὶ ἐτελείωσεν ἡ παράστασις παιδρότατα. Ἐτερον ἐπιστόδιον ὑπῆρξεν ἡ ἐκδίωξις ἀπὸ

συνελέγη ὀλίγον, ὠμίλησεν ὅπως εἶχε συμφωνηθῆ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Βλαϊρώ.

Ἐπιταπεινότητος εἰς τὸ ἀπατῶν κατώρθωσε διὰ τῶν πειστικῶν λόγων του νὰ ἐπιτύχῃ ὅ,τι ἐζήτη.

Οἱ ὑπηρεταὶ θαυμασίως ὑπὲρ τοῦ βαρόνου διατεθειμένοι οὐδὲ ἀμφιβολίαν ἐξέφρασαν περὶ τῆς ἀληθείας τῆς γενομένης εἰς αὐτοὺς ἀπροσδοκῆτου ἀποκαλύψεως.

Τὴν φορὰν ταύτην ἡ ἐκτελεστὴ ἐξωγραφῆθη εἰς ὄλων τὰ πρόσωπα. Ἡ Ἀγγλίς ἐγένετο κατακόκκινη.

— Ὡ! ὦ! ἐντροπή!... ἄτοπον! ἐπερωήσεν αὕτη, ποιούσα χειρονομίαν κωμικῆς.

Ὁ βαρόνος ἤνοιξε σύρτην, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ὑπῆρχε χρυσίον καὶ τραπεζικὰ γραμμάτια.

Ἡ Ἀγγίς κατηνάσθη πάραυτα καὶ μετὰ διαμῆναι διωλίσθησεν ἐπὶ τῶν χειλέων τῆς. Δὲν ἐφαίνετο πλέον ἐξωργισμένη.

Ὁ βαρόνος ἐπλήρωσε τὰ μνηκία, ἔθετο ἐντὸς τῆς χειρὸς ἐκάστου γραμματίου χιλιόφραγκον καὶ οἱ ὑπηρεταὶ ἀπεσύρθησαν συγκεχυμένοι ἐν τῇ ἐκφράσει τῶν εὐχαριστιῶν τῶν.

— Ἀρεσκτός, εἶπεν ὁ βαρόνος, τὰ πράγματα πηγαίνουν πολὺ καλά. Ἡ μικρὰ ἐπινοήθησα ὑπὸ τοῦ Βλαϊρώ ἱστορία ἐπέτυχε ἄριστα· αὕτη ἡ Ἀγγίς, τὴν ὁποῖαν ἐροῦσόμεν, τὸ ὁμολογῶ, τὸ κατέπει σὰν λουκοῦμι. Ἄ! Ἄ! καὶ τί δὲν κάνει τὸ ἀργύριον!

(Ἀκολουθεῖ)

τοῦ θεάτρου γυναικῶν τινῶν ἀμφιβόλου ἠθικῆς ὑπὸ τοῦ κ. Κοσσονάκου ἐπιροτηθεῖτα ὑπὸ τῶν πλειοτέρων καὶ ἀποδοκιμασθεῖσα ὑπὸ τῶν ὀλιγωτέρων. Τὸ πρᾶγμα ἐφάνη ὀλιγὸ βίαιον, ἀλλὰ καὶ αἱ κυραὶ αὐταὶ ἐπὶ τέλους ἄλλην βίαν ἐξασκοῦσιν ἐπὶ τοῦ ἄλλου κόσμου, ὅστις εὐχαριστεῖται εἰς τὸ θεάτρον, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχῃ εἰς τὸ πλευρόν του καὶ ἀπὸ μίαν τοιαύτην.

Μάγκας.

ΜΕΣΤΑΣΕΙΣ

Ἐπιτερετὰ τῆς ἐκτάκτου οὐστηρότητος τῶν Καθηγητῶν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς, ἐδείχθη ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἡ ἰκανότης τοῦ ἐκ Κορυθίας κ. Βλασίου Παπαδοπούλου, ἐξετασθέντος ἐνώπιον αὐτῆς, καὶ γενημένου διδάκτορος. Τὸν συγχαίρομεν.

ΘΑΞΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἡρακτορεῖον Χαδᾶ

Κωνπολις, 27 Ἰουνίου. Ἡ ἐφημερὶς «Τουρκία» λέγει ὅτι ἡ εὐθνή τῆς εἰς Αἴγυπτον ἐνσκήψεως τῆς χολέρας δεόν νὰ ἐπιβαρῖνη τὴν Ἀγγλίαν ἐμποδίσασαν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑπὸ τῆς διεθνούς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς προταθέντων μέτρων, ἅμα ὡς ἠγγέλθη ὅτι ἀνεφάνη ἡ χολέρα εἰς Ἰνδία, ὅπως μὴ φέρῃ πρόσκυμα εἰς τὴν μετὰ τῶν Ἰνδιῶν συγκοινωνίαν αὐτῆς.

Ἀλεξάνδρεια, 28. Εἰδήσεις ἐκ Λαμίας: λέγουσιν ὅτι χθὲς συνέβησαν 127 θάνατοι ἐξ ὧν 113 ἐκ χολέρας. Ἡ ὑγεινὴ κατάστασις τοῦ ἐπιλοίπου τῆς Αἴγυπτος εἶνε ἄριστη.

Λονδῖνον, 28. Ἐπιστολὴ ἐπίσημος δηλοῖ ὅτι ἡ Πύλη ἐφίστα τὴν προσοχὴν τῶν δυνάμεων ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ τουρκικοῦ χρέους τῆ Ἑλλάδι, τῆ Βουλγαρίᾳ, τῆ Σερβίᾳ καὶ τῷ Μαυροσυνίῳ ἀναλογοῦντος χρέους.

Λονδῖνον, 28. Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ὁ κ. Φ. τσιμῶρις εἶπεν ὅτι πολλαὶ δυνάμεις ἀπηύθυναν φιλικὰς **Περὶ τῆς τῆς Ἀγγλίας** περὶ τῶν προτάσεων 2: ὁ λόρδος Γραμβιλλ ἐποιήσατο τῆ 1 Μαρτίου σχετικῶς πρὸς τὴν διώρυγαν τοῦ Σουέζ. Οὐδέμια ἐπηλθεν συνενόησις.

Οἱ Ἀγγλοὶ ἐροπλισταὶ συνῆλθον σήμερον, τὸ δεύτερον, ὅπως ζητήσῃ τὴν κατασκευὴν δευτέρας διώρυγας ἐν Σουέζ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῆς Ἀγγλίας.

Παρίσις, αὐθημερόν. Ἑλληνικὸν δάνειον 420. Γαλλικὴ ράντα (rente) 108,37. Τουρκικὸν δάνειον 11,17. Ἡνοποιημένον αἰγυπτιακὸν 349. Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου 25,29.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας Δ. Π. Γουδῆ εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸν ὅτι τὰ γραφεῖα αὐτῆς μετεφέρθησαν εἰς τὴν κατὰ τὴν πλατείαν Ἀπόλλωνος οἰκίαν τῆς κυρίας Καπρόνου παραπλεύρως τῶν γραφείων τῆς ὑπομνηματῆρας καὶ Βιομηχανικῆς τραπεζῆς.

(Ἡ', 4)

ΚΑΙ ἘΝΑ ΠΡΑΓΜΑ ΦΘΗΝΟ ἘΣ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ τῶν *Ἀδελφῶν Περρῆ*, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου ἐκτυποῦνται

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ

ἅτινα μετὰ τοῦ χάρτου αὐτοῦ εἰς ἕκαστον ἀντίτυπα τιμῶνται **φρ. δύο.**

Φελοκάλως τετυπωμένα ὅσο παίρνει

ἹΠΠΟΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΓΡΑΜΜΗ ΑΘΗΝΩΝ ΠΑΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ
 ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΝΑΚΤΟΡΩΝ
ΩΡΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Ἀναχώρησις πρὸς τὸ παλαιὸν Φάληρον
 Π. Μ.—5, 6, 7, 8, 9.
 Μ. Μ.—4, 4,30, 5,30, 6,30, 7,30, 8,30, 9,30.

Ἀναχώρησις ἐκ τοῦ παλαιοῦ Φαλήρου πρὸς τὰς Ἀθήνας
 Π. Μ.—5,51, 6,51, 7,51, 8,51, 9,51.
 Μ. Μ.—5,21, 6,21, 7,21, 8,21, 9,21, 10,21.

Ἀναχώρησις ἐξ Ἀθηνῶν εἰς νέον Φάληρον
 Π. Μ.—5,30, 6,30, 7,30, 8,30.
 Μ. Μ.—4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.

Ἀναχώρησις ἐκ νέου Φαλήρου δι' Ἀθῆνας
 Π. Μ.—6,21, 7,21, 8,21, 9,21.
 Μ. Μ.—4,51, 5,51, 6,51, 7,51, 8,51, 9,51, 10,51, 11,21.

Ἀναχώρησις ἐκ τοῦ παλαιοῦ Φαλήρου πρὸς τὸ νέον
 Μ. Μ.—4,51, 5,51, 6,51, 7,51, 8,51, 9,51, 10,51.

Ἀναχώρησις ἐκ τοῦ νέου Φαλήρου πρὸς τὸ παλαιὸν
 Μ. Μ.—5,21, 6,21, 7,21, 8,21, 9,21, 10,21.

Τ.μὴ θέσεων ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τὸ παλ. ἢ νέον Φάληρον 0.50
 Ἐκ τοῦ παλαιοῦ ἢ νέου 0.25

Οἱ ἐπιβάται παρακαλοῦνται νὰ εἰδοποιῶσι τὸν Εἰσπρακτορα τὸ μέρος ὅπου θέλουν νὰ κατέλθωσι καὶ κρατῶσι τὰ εἰσιτήρια τῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου τῶν.

Ἀπαγορεύεται ἐπίσης αὐστηρῶς νὰ μένωσιν ἐπὶ τῆς ἀναβάθρας καὶ νὰ ἀναβαίνωσι ἢ καταβαίνωσι πρὶν ἢ ἀμαρτιστοχία σταματήσῃ

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αἱ τιμαὶ μετ' ὅλας τὰς γενόμεναις ἐφέτος σπουδαίας τελειοποιήσεως ἔμειναν αἱ αὐταί, οἷσι καὶ πέρυσιν, τούτῃστιν

Εἰσιτήρια λουτροῦν.....	λεπτά	40
» ἐνδυμάτων (ποδῆρις ἐσθῆς χειρῶν καὶ περικεφαλῆς).....	»	20
» ψυχρῶλουσιῶν.....	»	1.10

Τὰ μικρότερα τῶν 8 ἐτῶν παῖδια πληροῦσιν τὸ ἥμισυ, τούτῃστιν λεπτὰ 20 δι' ἕκαστον λουτρόν, αἱ δὲ Κυραὶ, ἐπειδὴ τὰ δωμάτια αὐτῶν θέλουσιν εἶναι ἐστρωμένα διὰ τῆς πάντοτε κάθαρσός καὶ στεγνοῦ, πληροῦσιν δι' ἕκαστον λουτρόν λεπτὰ 5 ἐπὶ πλέον.

Τὰ λουτρά εἶναι ἀνοικτὰ ἀπὸ τῆς 5 π. μ. μέχρι τῆς 11 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 1 μ. μ. μέχρι τῆς 9 μ. μ.

ΔΙΝΟΡΑ

Ἡ σκηνή συνέβαινε ἐν τῇ μικρᾷ αἰθούσῃ τοῦ μεγάρου τοῦ Σαντεναί. Ἡ Δινόρα, μὲ συντεθλιμμένα στήθη, αἰσθανομένη ὅτι πνίγεται, ἐξῆλθεν ἀποτόμως. Διαβαίνουσα τὸν ἀντιθάλαμον, συνεκρούσθη μετὰ νέου τινὸς ὅστις εἰσῆρχετο, κρημῶν τὸ ἐπανοσφῆρι του ἐπὶ τοῦ καρφίου.

Ἀνεγνώρισε τὸν Ραῦμόνδον Δὲ Φερδύ, τὸν ἐχαιρέτησε μηχανικῶς, καὶ ἐκεῖνος βλέπων αὐτὴν ὠχροτάτην, σπασμωδικῶν τὸ πρόσωπόν της, τὴν ἐσταμάτησε, τείνων τὴν χεῖρα.

— Τί ἔχετε λοιπόν, δεσποινίς ;

— Ἐγώ ; τίποτε !

— Σᾶς ἰκετεύω . . . μὲ τρομάζετε . . . τί συνέβη λοιπόν ;

— Ἐρωτήσατε τὸν ἐξάδελφόν σας, ἀπεκρίνατο ἡ Δινόρα.

Εὐρίσκει φαίνεται πολὺ τιμητικὸν διὰ κόρην ὡς ἐμὲ νὰ τὴν ἔχη ἐρωμένην του . . . φεύγω, διότι, ἀφοῦ μὲ κατέστρεψε, εἶναι ἱκανός, ἐνώπιόν μου, νὰ ὑβρίσῃ τὸν πατέρα μου !

Καὶ ταχέως διήλθε πρὸ τοῦ Ραῦμόνδου, ἀφίνουσα αὐτὸν ἐκπεπληγμένον, ποθοῦντα νὰ τρεῖξῃ κατόπιν της, νὰ τὴν κρατήσῃ, καὶ νὰ τὴν ἐπαναφέρῃ πρὸς τὸν Ρενέ, ἐν τῇ μικρᾷ αἰθούσῃ.

Ἄλλ' ἡ Δινόρα εἶχεν ἀναχωρήσει.

Ὁ νέος μαρκησίος εἰσῆλθε παρὰ τῷ Ρενέ, ὅστις, καθήμενος, ἐκάπνιζε σιγαρέττον, κόπτων, ὡς νὰ ἦτο γριζέτα, διὰ τοῦ λιχανοῦ του, ἀντὶ μαχαιριδίου, νέον πορνογραφικὸν μυθιστόρημα, γελοιωδέστατον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀρχίσει τὴν προτεραίαν, καὶ τὸν κατεγούτεσε. Δύο βήματα μακρὰν αὐτοῦ ἦτο ἐρριμένους ἐφ' ἑνὸς ἐπίπλου ὁ φιλιτισένιος καὶ ἀργυροκόσμητος σελιδοκόπτης.

— ὦ ! Ραῦμόνδε ! πῶς εἶσαι, φίλτατε ;

— Ἡ δεσποινίς Φερῶ εἶναι ποῦ ἐβγήκεν ἀπ' ἐδῶ ;

— Ἡ ἴδια. Τὴν συνήτησες ;

— Μοὶ εἶπεν ὅτι τὴν ἐδιώξεις.

— Εἶσαι ὁ ἐμπιστός της ;

— Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι ὁ φίλος της.

— Φίλος της ! Δὲν τὴν γνωρίζεις ἀκόμη.

— Τὴν μαντεύω. Πτωχὴ κόρη ! σὲ ἀγαπᾷ καὶ πάσχει.

Ὁ πρίγγιψ παρετῆρει διὰ τῶν γλαυκῶν καὶ εἰρωνικῶν ὀφθαλμῶν του τὸν ἐξάδελφόν του ἔτοιμον ν' ἀρχίσῃ ὅτι ὁ Ρενέ ἀπεκάλει διδαχὴν.

Ὅντως ; ὁ Ραῦμόνδος οὐδὲν ἔγινωσκε τὰς λεπτότητας καὶ τὴν ἀδιαφορίαν καὶ τὸ ἄκοσμον τῆς παρισινῆς ζωῆς. Ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν ἦτον ἡ εἰκὼν τῆς μητρὸς του, τῆς ἀξιολατρεῦτου, ὑπερηφάνου καὶ ἀπλῆς μαρκησίας Δὲ Φερδύ, ἥτις ἐγκαταλείφθεισα ὑπὸ τοῦ συζύγου της, ἐφύλαττεν ἡρέμα δι' ἑαυτὴν τὸ μυστικὸν τῆς ἐγκαταλείψεώς της, καὶ οὐδεμίαν ἐκ τῶν πλανῶν της εἶχεν ἐμπιστευθῆ εἰς τοὺς ἀδιαφόρους, οἵτινες θὰ ἠγχαριστοῦντο. Ἡ κυρία Δὲ Φερδύ ἐγίνωσκεν ἀρκετὰ τὸν κόσμον διὰ νὰ ἤξεύρῃ ὅτι ὅταν τις ζητῇ παραμυθίαν ἐκ τῶν φίλων, σκεπάζουν τὰ χεῖλη των, διὰ νὰ μὴ γελάσουν, μὲ τὸ ἴδιον μανδύλι, μὲ τὸ ὁποῖον σπογγίζουσι τὰ δάκρυά σας. Ἄλλαι ἐγκαταλειμμέναι, ἐν παρομοίᾳ περιπτώσει, ἀντὶ νὰ μεμφμοιρῶσιν, ἐκδικοῦνται ἄλλ' ἢ μαρκησία διέμεινε μήτηρ, καὶ μοναδικὴ μήτηρ. Ὁ υἱὸς της

Ραῦμόνδος ἦτο ἡ ἐκδικησίς της, ὁ εὐτυχὴς ἀντίζηλος τοῦ λημονοῦντος συζύγου.

Εἶχε λοιπὸν διαπλάσει κατὰ τὴν ἰδίαν ἑαυτῆς εἰκόνα τὸν υἱόν, ὅστις ἦτο ἡ παραμυθία της, καὶ οὐτινος, φυσικῶ τῷ λόγῳ, δ' ὄλων τῶν ἰδῶν ἦτο ἡ μήτηρ. Αἱ δύο αὐταὶ ὑπάρξεις ἀπαισίως ἐχωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ θανάτου, ἐπιτηδεῖον εἰς ἐξόχους σκληρότητας, καθ' ἣν ὥραν μάλιστα ἡ κυρία Δὲ Φερδύ ἀπῆλαυε τῆς χαρᾶς τοῦ θεωρεῖν τὸν Ραῦμόνδον ἀποκαθιστάμενον ἄνδρα.

Ἐκεῖνος ἐδοκίμασε βαθὺ ἄλλος, σπαραγμὸν, καὶ εὐρίσκων κενούς τοὺς Παρισίους, ἐν οἷς ἐκείνη δὲν εὐρίσκατο, ἤθελε νὰ τοὺς φύγῃ. Ἡ ὄρεξις τῆς ἐρεύνης, ἡ δίψα νέων πραγμάτων τὸν ἔσυρον πρὸς τὴν θάλασσαν.

— Ἔστω, εἶπεν ὁ κύριος Δὲ Φερδύ, θὰ γίνῃς ναυτικός ! Ὑπάρχουν ναύαρχοι μεταξὺ τῶν Φερδύ !

Καὶ εἰσῆλθε δεκαεξαέτης ὁ Ραῦμόνδος εἰς τὴν Ναυτικὴν Σχολήν. Ἐξελθὼν μετὰ δύο ἔτη δόκιμος δευτέρας τάξεως, ἐπεβιβάζετο ἐπὶ τοῦ πλοίου «Ἰωάννης Βάρτ», χρησιμεύοντος ὡς σχολείου ἐφαρμογῆς, ἐξέπλεεν ἀνά τὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς καὶ ἐπανήρχετο εἰς Βρέστ διὰ τὰς ἐξετάσεις. Δόκιμος πρώτης τάξεως ἐν ἡλικίᾳ εἴκοσιν ἑτῶν, μετὰ ἕξ μῆνας διαβάντας ἐπὶ τῶν κυμάτων, ὀκτῶ μῆνας ναυτικοῦ σταθμοῦ εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Κίνας, εἴκοσι καὶ ἑνὸς ἔτους ἀνθυποπλοίαρχος, περιέφερον ἀπὸ τινος καιροῦ εἰς τοὺς Παρισίους τὸ λεπτόν, ἡλιοκαῆς, καὶ μόλις ὑπὸ φουμένων γενεῶν περικοσμούμενον πρόσωπόν του.

Ὁ σοβαρὸς οὗτος, ἄλλ' ἐν τοσοῦτῳ ἀξίεραστος καὶ εὐμείδης νεανίας, καὶ ἄνευ ἐπάρεσως ἀποβλέπων ἐν τῇ ζωῇ εἰς χρήσιμον τέρμα, ἦτον ἡ ἐντελής ἀντίθεσις τοῦ Ρενέ. Παρεδίδεν ἐνίοτε εἰς τὸν ἐξάδελφόν του, ὅστις ὀλίγον περὶ αὐτοῦ ἐφρόντιζε, τὸ μυστικὸν τῶν φιλοδοξιῶν του, πασῶν στρεφόμενων πρὸς ἓνα μόνον πόλον : τὸ καθῆκον.

— Βλέπεις Ρενέ, ἔλεγεν εἰς τὸν ξανθὸν πρίγγιψ, μεγάλως διανοίγοντα τοὺς ὀφθαλμούς, ἡμεῖς οἵτινες φέρομεν τὰ μεγάλα ὀνόματα, εἰς ἐποχὴν ἣτις ἐργάζεται διὰ τὸ μέλλον καὶ παλαίει, ὡς ἐν βόθρῳ, ἐν τῷ παρόντι, εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ χρησιμοποιώμεν ἑαυτοὺς ἐπὶ ποινῇ νὰ καταστῶμεν κοινωνικῶς ἄχρηστοι ἐν καιροῖς καθ' οὓς τὸ πᾶν εἶναι τὸ ἄτομον, καὶ οὐδὲν τὸ γένος. Τί μᾶς ὑπολείπεται ἐκ τῶν προνομίων τοῦ ἄλλοτε ; Ὅ,τι κατασκευάζουσιν ἐν τῷ ἐμπορίῳ ἢ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ οἱ ὀψίπλοιοι τῆς τύχης : ὀλίγος χρυσός. Λοιπὸν ἂς ὠφελῆθῶμεν ἀπὸ αὐτὸ τὸ πλεονέκτημα, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐξασφαλίζει ὑπέροχον ἀγωγήν, ὅπως κατασκευάσωμεν θέσιν μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν τῆς πατρίδος καὶ καταστῶμεν ἄξιοι νὰ μένωμεν ἐν τῇ προφυλακῇ, παρέχοντες, ὡς οἱ πρόγονοί μας ἐκείνοι, οἱ λαμπρῶντες ὅπερ φέρομεν ὄνομα, τὸ αἰμᾶ μας ὑπὲρ τῶν ἄλλων. Δὲν εἶναι ἀρκετὸν, σοῦ τὸ ἔμλογῶ, νὰ τὸ χύσωμεν λιγάκι ἐν ὥρᾳ κινδύνου, καὶ δὲν σώζεται ἡ τιμὴ τοῦ γένους, ὡς σώζεται ἡ τιμὴ τῆς πατρίδος, μὲ μίαν πληγὴν ἢ ὁποῖα θὰ τρυπήσῃ τὸ στῆθος σου ὑπὸ τὴν στολὴν τοῦ ζουάθου. Ὅ,τι δέον πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ βαθμοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος, εἶνε ἡ ἐργασία, ἡ σωστὴ ἐργασία, καθὼς ἐργάζεται ἐκεῖνος ὁ πτωχὸς ἐκεῖ κάτω, μὲ ἐννοεῖς ; Καὶ ἀφοῦ μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ ἀνοίγωμεν ἐργοστάσια, τηρήσωμεν τὸ ἄροτρον ἢ τὸ ξίφος. Ἄς ἐργασθῶμεν τὴν γῆν ἢ ἂς τὴν ὑπερασπίσωμεν. Ἄς καταισχύνομεν ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐκείνους, οἵτινες σύρουσι τὰ ὀνόματά των εἰς κερδοσκοπικὰς ἐπιχειρήσεις, καὶ τὰ ἐνοικιάζουσιν διὰ μίαν ἀγγελίαν.

(ἀκολουθεῖ)